

НЕОБХОДИМА ЛИ НИ Е МАСКАТА В ЖИВОТА?

Публикувано от Simonsita на 02.02.2010, 19.23

НЕОБХОДИМА ЛИ НИ Е МАСКАТА В ЖИВОТА?

/Ece/

“...живот без маска и без грим-
озъбено свирепо куче...”

Н.Вапцаров

Изключително точно класикът на българската поезия Вапцаров в стихотворението си “История” дава образа на живота, лишен от маска-това е суровият, нелицеприятен живот, макар и истински.

Маската е второто лице на човек-онова, което той иска да вижда в огледалото и това, което другите иска да виждат. То е по-красиво, по-чувствително, с него притежателят му се чувства защитен и дори недосегаем, то е неговата защита пред околните, понякога му дава самочувствие, скрива, онова, което другите не трябва да виждат, а показва онова, което трябва да се запомни.

Зад маската на лудостта Хамлет успява да изрече истини и да остане ненаказан за дързостта си, подобно на това както и някогашния кралски шут Йорик е изричал своите ценни констатации, приемани от останалите като шеги. Човек, каквото и да твърди, не обича директната истина, особено когато тя го засяга или ранява. Предпочита да я научи по заобиколен начин, така че другите да не разберат за кого точно тя се отнася. Тук се сблъскваме с първата властваща заблуда сред обществото-мнозина твърдят, че уважават “голата” истина, но със забележката-тя да не се отнася за тях, а за някой друг. В действителност никой не обича живота “без маска и без грим”. А може би и не е редно нещата да бъдат поднасяни направо-представете си какво би се случило от споделяне на чисти, директни истини...

Хората ще настръхнат един срещу друг, усмивката ще се замени от злобно изражение, устните ще забравят много думи, които дават цвят и одухотвореност на живота ни.

Животът предлага обаче изключително много ситуации и не навсякъде маската е уместна, или по точно –с една и съща маска не може да се върви през живота.Има маски и маски!

Героят на Молиер- Тартюф също крие своята същност под маската на благочестивостта, а в действителност е безсъвестен лицемер, който използва хората единствено за собствена облага.Неговото двуличие е класически образец на лошата и ненужна маска.Скрит зад нея героят унижава човешкото достойнство на хората, които го приемат без резерви.Но ако в пиесата на Молиер накрая маската е свалена и е показан истинския образ, в живота това не винаги е толкова лесно и възможно.В реалността хората най-често са жертви на такива лицемери, защото няма как да се намеси “богът от машината” и да въздаде справедливост.

Има теория, според която животът на човек е един безкраен театър, всичко , което той прави е всъщност преобразяване от роля в роля-има драматични и комични,трагични и такива с хепиенд развръзки.А маската е най-театралния аксесоар, това е сценичното лице, онова, което вижда публиката, което аплодира-няма ли маска-няма и аплодисменти...Е, дали се нуждаем от ръкопляскания?!...

Повечето твърдят, че маската се сваля със смъртта на своя притежател, единствено пред житейския финал не издържа второто лице, но защо тогава има и посмъртни маски-онези отливки , които от незапамнени времена правят на великите личности-Може би, защото маската никога не бива да пада?Защото идващите поколения трябва да го запомнят с маската?Тези и много други въпроси ще продължават да търсят своите отговори, а докато ги търсим ще откриваме безспорни житейски истини.

НЕОБХОДИМА ЛИ НИ Е

Powered by
Bukvar.bg

Image not found

© 2010-2024